

//Проблеми системного підходу в економіці: зб. наук. праць. – К.: НАУ, 2011. – Вип. №37. – С. 102 – 107.

3. Тульчинский Г.Л. Бренд-интегрированный менеджмент: каждый сотрудник в ответе за бренд [Текст] / Г.Л. Тульчинский, В.И. Терентьева. — Москва: Вершина, 2006. — 352 с.

4. Абдикеев Н.М. Реинжиниринг бизнес-процессов / Н.М.Абдикеев, Т.П.Данько, С.В.Ильдеменов, А.Д. Киселев– М, 2005. – 592с.

5. Аксенов С. Брендинг. / С.Аксенов. - Курск.: Региональный финансово-экономический институт, 2011. — 335 с.

6. Капферер Ж. Бренд навсегда: создание, развитие, поддержка ценности бренда. [Текст] / Жан-Ноэль Капферер. – М., 2007. – 448с.

7. Катернюк А.В. Проектирование и аудит маркетинговой информационной системы компании [Текст]/ А.В. Катернюк. [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://www.marketologi.ru/o-gildii/chleny/katernjuk-aleksejj-valerevich/>

8. Ястребов А.П. Маркетинговое информационное обеспечение разработки и реализации инновационных проектов [Электронный ресурс]. / А.П. Ястребов. — Режим доступа: <http://cyberleninka.ru/article/n/marketingovoe-informatsionnoe-obespechenie-razrabotki-i-realizatsii-innovatsionnyh-proektov>

УДК 621.39: 336.71

Алдошина Н.О.,
Державний університет
телекомунікацій

ВПЛИВ РЕГУЛЯТОРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АНТИМОНОПОЛЬНОГО КОМІТЕТУ НА ЕКОНОМІКО-ПРАВОВІ ПРОЦЕСИ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ КОНКУРЕНТНОЇ ПОЛІТИКИ В ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНІЙ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Наведено огляд окремих рішень, прийнятих протягом 2010-2012 років Антимонопольним комітетом України, та проаналізовано їх регуляторний вплив на економіко-правові процеси формування та реалізації конкурентної політики в телекомунікаційній галузі України.

Постановка проблеми. Дослідження формування та провадження конкурентної політики через аналіз діяльності Антимонопольного комітету України на сферу телекомунікаційної галузі України, аналіз форм та методів впливу на об'єкт нормативно-правового регулювання визначає

інструменти та методику будівництва концепції економічної безпеки суб'єктів телекомунікаційного ринку.

Метою дослідження є аналіз ефективності регуляторного впливу Антимонопольного комітету України на економіко-правові процеси підготовки та реалізації заходів безпеки господарюючих суб'єктів ринку телекомунікацій України.

Виклад основного матеріалу. Формування інформаційного суспільства є породженням та наслідком процесів глобалізації світової економіки, тому проблеми, що породжуються цим явищем, мають спільні ознаки в різних країнах, що пояснюється використанням новітніх інфокомунікаційних технологій та єдиних стандартів їх застосування. Єдиний інформаційний простір ставить досить серйозні завдання для телекомунікаційної галузі як фундаментальної платформи для технічного та соціально-економічного забезпечення об'єднувальних процесів.

Концептуальний напрямок розвитку телекомунікацій в українській економіці визначено Концепцією розвитку телекомунікацій в Україні, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України № 316-р від 07.06.2006 року, яким, зокрема, визначено, що телекомунікації відіграють значну роль в соціальному та економічному житті суспільства, забезпечуючи необхідні передумови розвитку економіки держави та соціальної сфери. Визначалося, що розвиток телекомунікацій повинен здійснюватись випереджувальними темпами порівняно із загальними темпами розвитку економіки країни на найближчу і більш віддалену перспективу [1]. Досягнення стратегічних цілей передбачає наявність розвиненої системи вільного ринку у сфері телекомунікацій України, створення конкурентного середовища, захищеного від монопольного зловживання. Оптимальною формою забезпечення такої стратегічної мети розвитку телекомунікацій в умовах трансформаційних змін економіки та циклічних загальносвітових кризових явищ є державне регулювання телекомунікаційної галузі. Інституціонально державна політика управління і регулювання у сфері телекомунікацій реалізується Кабінетом Міністрів України, Центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку, іншими органами виконавчої влади відповідно до закону, як то встановлено положеннями статей 13 та 17 Закону України «Про телекомунікації» [2].

Державна політика у сфері економічної конкуренції, обмеження монополізму в господарській діяльності та захист суб'єктів господарювання і споживачів від недобросовісної конкуренції здійснюється уповноваженими органами державної влади та органами місцевого самоврядування.

Регулювання ринків телекомунікаційних послуг є процесом встановлення правил діяльності його суб'єктів з метою забезпечення недопущення останніми антиконкурентних дій. Одним з найважливіших видів державного регулювання господарської діяльності, базовим

складником процесу соціально-економічних реформ є антимонопольна діяльність державних інституцій.

Згідно положень статті 1 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» державним органом із спеціальним статусом, метою діяльності якого є забезпечення державного захисту конкуренції у підприємницькій діяльності та у сфері державних закупівель, визначений Антимонопольний комітет України. Особливості спеціального статусу Антимонопольного комітету України обумовлюються його завданнями та повноваженнями, в тому числі роллю у формуванні конкурентної політики.

Створення в Україні органу захисту економічної конкуренції вперше було передбачено Законом України «Про обмеження монополізму та захист від недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності», прийнятим 18.02.1992 року. Діяльність Антимонопольного комітету України як колегіального органу розпочалася в Україні із прийняттям 26.11.1993 року Закону України «Про Антимонопольний комітет України» та призначення у грудні 1993 року першого складу Комітету з дев'яти державних уповноважених. Протягом 1994-1995 років були створені територіальні відділення Антимонопольного комітету України в областях, містах Києві та Севастополі, що в кінцевому результаті окреслило єдину систему органів Комітету.

Завданням діяльності Антимонопольного комітету України у формуванні та реалізації конкурентної політики статтею 3 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» визначено: здійснення державного контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції на засадах рівності суб'єктів господарювання перед законом та пріоритетом прав споживачів, запобігання, виявлення і припинення порушень законодавства про захист економічної конкуренції; контроль за концентрацією, узгодженими діями суб'єктів господарювання та дотриманням вимог законодавства про захист економічної конкуренції під час регулювання цін (тарифів) на товари, що виробляються (реалізуються) суб'єктами природних монополій; сприяння розвитку добросовісної конкуренції; методичного забезпечення застосування законодавства про захист економічної конкуренції; здійснення контролю щодо створення конкурентного середовища та захисту конкуренції у сфері державних закупівель [3].

Окрім Закону України «Про Антимонопольний комітет України», правила конкуренції та норми антимонопольного регулювання визначаються також Господарським кодексом України, Законом України «Про захист економічної конкуренції», Законом України «Про захист від недобросовісної конкуренції», Законом України «Про природні монополії» та іншими нормативно-правовими актами.

Антимонопольне законодавство України визначає правові основи обмеження монополізму, недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності та здійснення державного контролю за його дотриманням. Монопольним (домінуючим) становищем суб'єкта господарювання вважається становище суб'єкта господарювання, частка якого на ринку товару перевищує 35 відсотків, якщо він не доведе, що зазнає значної конкуренції. Ознаки монопольного (домінуючого) становища суб'єкта господарювання визначені статтею 12 Закону України «Про захист економічної конкуренції», нормою якого встановлено, що монопольним (домінуючим) може бути визнане становище суб'єкта господарювання, якщо його частка на ринку товару становить 35 або менше відсотків, але він не зазнає значної конкуренції, зокрема внаслідок порівняно невеликого розміру часток ринку, які належать конкурентам. Вважається, що кожен із двох чи більше суб'єктів господарювання займає монопольне (домінуюче) становище на ринку товару, якщо стосовно певного виду товару між ними немає конкуренції або є незначна конкуренція і щодо них, разом узятих, виконується одна з умов, передбачених частиною першою цієї статті. Монопольним (домінуючим) вважається також становище кожного з кількох суб'єктів господарювання, якщо стосовно них виконуються такі умови: сукупна частка не більше ніж трьох суб'єктів господарювання, яким на одному ринку належать найбільші частки на ринку, перевищує 50 відсотків; сукупна частка не більше ніж п'яти суб'єктів господарювання, яким на одному ринку належать найбільші частки на ринку, перевищує 70% [5].

08.01.2013 року набуде чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування повноважень державних органів у сферах природних монополій та у галузі зв'язку» № 4910 –VI від 07.06.2012 року, який вніс ряд змін у нормативно-правові акти. Зокрема, статтю 1 Закону України «Про телекомунікації» доповнено терміном «оператор, провайдер телекомунікацій з істотною ринковою перевагою на ринку телекомунікаційних послуг», а статтю 18 вказаного Закону доповнено пунктом 101, згідно змісту якого Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації наділено повноваженнями здійснення в установленому нею порядку визначення ринків певних телекомунікаційних послуг, проведення їх аналізу та визначення операторів, провайдерів телекомунікацій з істотною ринковою перевагою на ринках таких послуг. З прийняттям Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування повноважень державних органів у сферах природних монополій та у галузі зв'язку» функції державного контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції, якими наділений Антимонопольний комітет України, є поширені на інститут державного регулювання у сфері зв'язку та інформатизації – НКРЗІ, який

згідно внесених змін до Закону України «Про телекомунікації» має виконувати не властиві галузевому органу регулювання функції контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції.

Конкурентне законодавство України поділяє порушення конкурентного режиму на дві групи: монополістичні порушення та недобросовісну конкуренцію. На заборону проявів незаконної монополістичної діяльності спрямовуються норми Закону України «Про захист економічної конкуренції» та Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції», відповідно до яких антиконкурентними узгодженими діями суб'єктів господарювання визнаються дії, які стосуються: встановлення цін чи інших умов придбання або реалізації товарів; обмеження виробництва, ринків товарів, техніко-технологічного розвитку, інвестицій або встановлення контролю над ними; розподілу ринків чи джерел постачання за територіальним принципом, асортиментом товарів, обсягом їх реалізації чи придбання, за колом продавців, покупців або споживачів чи за іншими ознаками; спотворення результатів торгів, аукціонів, конкурсів, тендерів; усунення з ринку або обмеження доступу на ринок (вихід з ринку) інших суб'єктів господарювання, покупців, продавців; застосування різних умов до рівнозначних угод з іншими суб'єктами господарювання, що ставить останніх у невігідне становище в конкуренції; укладення угод за умови прийняття іншими суб'єктами господарювання додаткових зобов'язань, які за своїм змістом або згідно з торговими та іншими чесними звичаями в підприємницькій діяльності не стосуються предмета цих угод; суттєвого обмеження конкурентоспроможності інших суб'єктів господарювання на ринку без об'єктивно виправданих на те причин, як то встановлено положеннями статті 6 Закону України «Про захист економічної конкуренції» [5].

Прикладом регулятивного впливу Антимонопольного комітету України на процеси економічної концентрації телекомунікаційного ринку України може слугувати історія об'єднання операторів мобільного зв'язку російського "Вимпелкома" (торговельна марка "Білайн") і українського "Київстар". Наприкінці червня 2009 року норвезький стільниковий оператор Telenor і російська компанія Altime, що управляє телекомунікаційними активами "Альфа-Груп", уклали угоду про об'єднання російського "Вимпелкома" і українського "Київстар". Об'єднання активів передбачалось в рамках нової компанії VimpelCom, зареєстрованої на Бермудських островах. Altime на той час контролювало 44% акцій "Вимпелкома" і 43,5 % - українського стільникового оператора "Київстар". У свою чергу норвезькій компанії належало 29,9% цінних паперів "Вимпелкома", з яких 26,6 перебувало під арештом за позовом міноритарного акціонера російського оператора Farimex. Крім того, Telenor володіла 56,5 % акцій "Київстар". Внаслідок угоди Altime передбачало одержати 43,9% голосуючих акцій в VimpelCom, а Telenor -

35,4%, ще 20,7 % акцій мало надійти у вільний обіг на торги Нью-Йоркської фондової біржі.

09.03.2010 року Антимонопольний комітет України схвалив рішення про дозвіл на об'єднання операторів мобільного зв'язку «Вимпелком» (Росія) і «Київстар», однак на своєму засіданні від 22.04.2010 року вказане рішення було призупинено у зв'язку з отриманням додаткових фактів, наданих оператором "Астеліт" (торговельна марка Life:)). У жовтні 2010 року Антимонопольний комітет України підтвердив своє рішення щодо схвалення об'єднання операторів мобільного зв'язку "Вимпелком" (Росія) і "Київстар", зокрема у повідомленні Антимонопольного комітету було зазначено, що «за результатами проведеного дослідження комітет не знайшов достатніх підстав для скасування рішення про об'єднання активів компаній Telenor ASA і Altimo Holdings&Investments Ltd у новому операторі мобільного зв'язку - компанії VimpelCom Ltd» Відповідно до повідомлення, у рамках розслідування комітет ініціював дослідження обсягів діяльності російського консорціуму «Альфа-груп», до складу якого входить компанія Altimo, на українському телекомунікаційному ринку. При цьому компанія була оштрафована на 100 тис. гривень за ненадання у встановлений законодавством термін інформації, після чого необхідна інформація комітету була надана. Крім того, під час процедури перегляду рішення комітет зібрав у мобільних операторів зв'язку інформацію про обсяги діяльності за 2009 рік, а також отримав від Національної комісії з питань регулювання зв'язку інформацію про стан і перспективи розвитку радіочастотного ресурсу. Комітет встановив, що закони «Про радіочастотний ресурс України» і «Про телекомунікації» не накладають жодних обмежень щодо використання радіочастотного ресурсу, крім необхідності забезпечення сумісності [6].

Прикладом регулятивного впливу на процеси економічної концентрації сфери телекомунікацій є видача Антимонопольним комітетом України у 2012 році дозволу компанії Oisiw Limited, що входить до холдингу "Воля", на придбання 50 % акцій компанії Trontville Limited (обидві - Кіпр) - холдингової компанії української групи телекомунікаційних активів, що належить PPF Group чеського бізнесмена Петра Келлнера, про що йдеться у повідомленні Антимонопольного комітету України від 28.09.2012 року [6]. Згідно з інформацією про структуру групи PPF, нині контроль над Trontville здійснюється через кіпрську компанію Pachata Limited, яка раніше безпосередньо виступала холдинговою компанією для українських телекомунікаційних активів. На середину 2012 року до них належала субхолдингова компанія ТОВ "Одеко" (Львів), що об'єднувала ТОВ "Трускавецькурорт Телеком" (чистий дохід за 2011 рік - 0,8 млн грн), ПП "Завжди добрий продакшн" (Київ, 6,4 млн грн), МПП "Одеко Захід" (Львів, 16,6 млн грн), ТОВ "Телекомпанія "Кабельне телебачення міста" (Чернівці, 5,9 млн грн), ТОВ "Українсько-угорська

компанія Інн-Ком" (Запоріжжя, 9,4 млн грн), ТОВ "Телерадіокомпанія "Дністер" (Львів, 0,3 млн грн), ТОВ НВП "Лептон" (Львів, 8 млн грн). Окрім того, Trontville контролював ТОВ "Густав" (Тернопіль, 13,6 млн грн), а через нього ТОВ "Тернопільські телесистеми" (1 млн грн), ПП "Львівська інформаційна мережа" (1,1 млн грн) і ТОВ "Лініятел" (Львів, 1,7 млн грн). Oisiw Limited - компанія, спеціально створена (SPV) для спільного інвестування з Sigma Bleyzer Southeast European Fund IV (SBF IV) у поліпшення телекомунікаційної та медіа- інфраструктури в Україні. SigmaBleyzer наприкінці липня 2008 року заявила про об'єднання Oisiw Limited, що управляла низкою регіональних кабельних компаній, із кіпрською Aquorn Limited, що управляла ЗАТ "Воля-Кабель" (Київ), у холдинг Volia Limited. В результаті об'єднання Providence Equity Partners, один із найбільших у світі фондів прямих інвестицій у сфері медіа та телекомунікацій, оголосив про намір збільшити інвестиції в об'єднану компанію до 300 млн. доларів [7].

Антимонопольний комітет України інформував про накладення штрафу у розмірі 100 тис. гривень на Oisiw Limited ТОВ "Телесвіт" (Київ) за здійснення концентрації шляхом придбання контролю над частиною ТОВ "Ромсат Комуникаейшинз Інтегрейтед" (Київ) і ПТРК "ВІТАЛ" (Херсон) шляхом придбання активів для надання програмної послуги без отримання відповідного дозволу комітету [6].

2012 рік відзначився діяльністю Антимонопольного комітету України у сфері запобігання зловживанням монопольним (домінуючим) становищем на ринку щодо цінової та тарифної політики операторів, провайдерів телекомунікаційного ринку.

12.06.2012 року на офіційному сайті Антимонопольного комітету України було розміщено повідомлення про рекомендацію ПрАТ «Київстар» та ПрАТ «МТС-Україна» знизити тарифи на послуги мобільного зв'язку до економічно обґрунтованого рівня. На думку Антимонопольного комітету України ПрАТ «Київстар» та ПрАТ «МТС-Україна» протягом 2012 року підвищили вартість окремих послуг і таке зростання вартості послуг мобільного зв'язку операторів відбулося значно вищими темпами, ніж зростання індексу споживчих цін на товари та послуги в цілому в Україні та у галузі зв'язку зокрема. Так, ПрАТ «Київстар» підвищило вартість послуг з відправки SMS-повідомлень на 28 %, з послуг відправки MMS-повідомлень – на 33 %, абонплату у деяких тарифних планах – на 25 % тощо. У свою чергу, ПрАТ «МТС-Україна» підвищило вартість послуг з відправки SMS-повідомлень на 22%, послуг з відправки MMS-повідомлень – на 20%, вартість дзвінків у мережі МТС – на 50% та дзвінків абонентам інших операторів України – на 20%. Антимонопольний комітет України невбачає економічних підстав для підвищення тарифів вказаними операторами [6].

У відповідь на вимоги Антимонопольного комітету ПрАТ «Київстар» знизило вартість деяких послуг в тарифному плані «Класичний», зокрема відбулось зниження вартості SMS-повідомлень по Україні на 30% - до 35 коп. та вартості MMS-повідомлень на 25% - до 75 коп., також було знижено вартість вихідних дзвінків на номери «Київстар» і DJUCE з 15 коп./хв. до 10 коп./хв., у тарифі на 17% знижено вартість WAP-трафіку до 10 грн./Мб і на стільки ж вартість GPRS-трафіку - до 5 грн./Мб.

Методику тарифоутворення ПрАТ «Київстар» пояснило еволюцією підходу до ціноутворення на послуги мобільного зв'язку, зокрема зміною моделі «ціна за одиницю послуги», що існувала до 2006 року на модель «оплата пакету послуг із безлімітною можливістю в середині мережі», в результаті чого констатується висока насиченість ринку послугами мобільного зв'язку при незростаючих витратах абонентів на їх оплату [8].

ПрАТ «МТС-Україна» в офіційному коментарі щодо рекомендацій Антимонопольного комітету України на зниження тарифів інформувало про запровадження тимчасового мораторію на зміну тарифів. Водночас, ПрАТ «МТС-Україна» зазначило про існування програми управління тарифами, що направлена на приведення існуючої пропозиції у відповідність зі змінами переваг абонентів, оскільки профіль споживання абонентів постійно змінюється, чим і зумовлена зміна собівартості послуг. За даними ПрАТ «МТС-Україна», лише у 2012 році було випущено декілька десятків тарифів і акцій, які привели до реального зниження цін на мобільний зв'язок і сервіси, зокрема: скасування плати за з'єднання та обов'язкового поповнення за безкоштовні хвилини, безкоштовний «безлімітний день», зниження цін на дзвінки і SMS до Росії, Польщі, інших європейських країн, скасування плати за заміну SIM-карти [9].

27.09.2012 року Антимонопольний комітет України повідомив про порушення справи відносно ПрАТ «Київстар» та ПрАТ «МТС-Україна» з підстав невиконання його рекомендацій щодо зниження внутрішніх тарифів на послуги мобільного зв'язку, оскільки аналіз наданої операторами інформації про виконання рекомендацій Комітету не підтвердив інформацію про зниження цін на вказані послуги [6].

Об'єктом дослідження господарської діяльності на предмет дотримання вимог конкурентного законодавства Антимонопольний комітет України визначив суб'єктів господарювання, що здійснюють діяльність під торговельною маркою «triolan» на підставі звернення Всеукраїнської асоціації операторів кабельного телебачення і телеінформаційних мереж. Справа щодо оператора кабельного телебачення ТОВ «Дніпропетровські цифрові комунікації» була порушена за ознаками вчинення порушення у вигляді зловживання монополюючим становищем шляхом встановлення завищених цін на програмну послугу. У квітні 2012 року Дніпропетровське відділення Антимонопольного комітету України оштрафувало ТОВ «Дніпропетровські цифрові комунікації» на 68 тис. грн. за неподання інформації, необхідної для розслідування. Органи

Комітету дослідили діяльність ТОВ «Донецькі цифрові комунікації» (м. Донецьк), ТОВ «Цифрові комунікації Сімферополя» (м. Сімферополь), ТОВ «Дніпропетровські цифрові комунікації» (м. Дніпропетровськ), ТОВ «Запорізькі цифрові комунікації» (м. Запоріжжя), ТОВ «Луганські цифрові комунікації» (м. Луганськ), ТОВ «Одеські цифрові комунікації» (м. Одеса), ТОВ «ПКТ-система» (м. Полтава), ТОВ «Березка-Телесистема», ТОВ «ІТ.Сервіс», ТОВ «ТРК «Епсилон ТБ» і ТОВ «Базис» (м. Харків), що здійснюють діяльність під торговельною маркою «triolan». За результатами дослідження Харківське обласне територіальне відділення Комітету оштрафувало ТОВ «Прес-центр» на 17 тис. грн. за подання недостовірної інформації на вимогу органу Комітету; Київське міське територіальне відділення Комітету оштрафувало ТОВ «Юнікаст Інвест» на 17 тис. грн. за подання недостовірної інформації на вимогу органу Комітету[6].

Економічно обґрунтована вартість телекомунікаційних послуг, що надається ТОВ «Оптіма Телеком», ПрАТ «ФАРЛЕП-ІНВЕСТ» та ПрАТ «СВІТ» (входять до групи Компаній Vega) розглядалась Запорізьким обласним територіальним відділенням Антимонопольного комітету України. За наслідками проведеного розслідування ТОВ «Оптіма Телеком», ПрАТ «ФАРЛЕП-ІНВЕСТ» та ПрАТ «СВІТ» порушення припинили, вартість послуг знизили у 2,5 рази та Комітетом було накладено штраф сумарно у розмірі 150 тис. грн. за встановлення вказаними Товариствами для споживачів у м. Запоріжжі економічно необґрунтованої вартості послуг з розміщення та організації обладнання передавання тривожних сповіщень на місцевих телекомунікаційних мережах [6].

Прикладом протидії антиконкурентним діям органів влади, місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю можуть слугувати розслідування, проведені Антимонопольним комітетом України у 2011 - 2012 роках. Зокрема, Антимонопольний комітет України офіційно рекомендував Київській міській раді вжити заходів з метою запобігання порушенням конкурентного законодавства на ринку розміщення телекомунікаційних мереж у житлових і нежитлових будівлях комунальної власності, та вжити заходів для зниження тарифу на розміщення телекомунікаційних мереж та переглянути механізм розподілу суми отриманих платежів, визначеного рішенням від 14.07.2011 року за № 378/5765 «Про питання впорядкування діяльності суб'єктів господарювання в галузі зв'язку та інформаційних технологій» [6].

Дніпропетровське обласне територіальне відділення Антимонопольного комітету України оштрафувало Комунальне житлово-експлуатаційне підприємство № 6 на 2,5 тис. грн. за зловживання монопольним становищем. Вказане комунальне підприємство надавало оператору телекомунікацій право на використання допоміжних приміщень будинків та споруд комунальної власності для прокладення та обслуговування в них телекомунікаційних мереж. За основу розрахунку

вартості послуг були взяті не реальні витрати підприємства щодо надання послуг використання місць загального користування, будівель комунальної власності для розміщення та подальшого обслуговування в них телекомунікаційних мереж, а результати господарської діяльності іншого суб'єкта господарювання – оператора телекомунікацій. В результаті комунальне підприємство встановило економічно необґрунтований розмір оплати, визначивши розмір плати в залежності від кількості квартир [6].

Приведені приклади окреслюють мету сучасного антимонопольного регулювання в Україні, якою визначається запобігання обмеженню конкуренції. Традиційні заходи протидії монополістичним порушенням та регулювання процесами конкуренції за методом ефективної рівноваги видається на сьогодні не достатньо ефективними в українських економічних умовах і потребують від держави, в особі інституційного антимонопольного органу, дієвих заходів компенсації недосконалості ринкового механізму, відставання нормативно-правового забезпечення від реальних потреб суспільства. Важливим в даному процесі є дотримання розумності державного втручання в економіку, яке окреслюється системним впливом на розвиток соціально-економічних процесів, формуванням нормативно-правових регулюючих актів. Державне регулювання конкурентних відносин полягає в дотриманні оптимального поєднання монопольно–регулюючих та конкурентних сил.

Висновки. Державне регулювання економіки є впливом державних інституцій на функціонування економічної системи шляхом встановлення нормативно обумовленої поведінки суб'єктів через систему примусів та заохочень у формі нормативно-правових актів. Сутність та зміст державного регулювання економіки визначається функцією держави до встановлення єдиних стандартів господарської діяльності суб'єктів ринкових правовідносин, обмеження монополізму, оподаткування та реалізується шляхом управління розвитком усіх економічних систем, планування розвитку державного сектору економіки та встановлення законодавчих програм розвитку приватного сектору відповідно до визначених стратегічних напрямків структурної політики, забезпечення адміністративних обмежень та економіко-правових важелів щодо оптимального використання фінансових, природних, економічних ресурсів, створення системи сприяння провідним та стратегічним галузям, проведення збалансованої політики справедливого розподілу доходів та соціального захисту, реалізація заходів на подолання проявів монополізму.

Список використаних джерел

1. Концепція розвитку телекомунікацій в Україні, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 07.06.2006 року № 316-р із змінами та доповненнями [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://portal.rada.gov.ua>.

2. Закон України «Про телекомунікації» від 18.11.2003 року № 1280-IV із змінами та доповненнями [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://portal.rada.gov.ua>.

3. Закон України «Про Антимонопольний комітет України» від 26.11.1993 року № 3659-XII із змінами та доповненнями [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://portal.rada.gov.ua>.

4. Господарський кодекс України від 16.01.2003 року № 436-IV із змінами та доповненнями [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://portal.rada.gov.ua>.

5. Закон України «Про захист економічної конкуренції» від 11.01.2001 року № 2210-III із змінами та доповненнями [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://portal.rada.gov.ua>.

6. Архів новин Антимонопольного комітету України [Електронний ресурс] - Режим доступу: www.amc.gov.ua.

7. Економічна правда [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://www.epravda.com.ua>.

8. Високий Вал [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://svoboda.fm/it/ukraine>.